

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.5.2023
COM(2023) 247 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

**Årsrapport om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs i Europeiska unionen
under 2021**

Innehållsförteckning

1.	INLEDNING	2
2.	RÄTTSLIG GRUND.....	3
3.	METODER OCH MOTTAGEN INFORMATION	3
4.	EU:S OLJE- OCH GASSEKTOR TILL HAVS	4
4.1	Anläggningar och produktion.....	4
4.2	Inspektioner till havs, utredningar, verkställighetsåtgärder och regelverk.....	7
5.	TILLBUD OCH SÄKERHETSPRESTANDA	8
6.	SLUTSATSER	11

1. INLEDNING

Sedan 2016 har Europeiska kommissionen offentliggjort en årsrapport om säkerheten för EU:s olje- och gasverksamhet till havs.

Den rättsliga grunden för denna rapport är Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU¹ av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG (direktivet om säkerhet till havs). Det har till syfte att uppnå en hög säkerhetsnivå vid olje- och gasverksamhet till havs, vilket gynnar

- i. arbetstagare,
- ii. miljön,
- iii. offshoreplattformar och offshoreutrustning,
- iv. samt ekonomisk verksamhet som fiske och turism.

Bestämmelserna i direktivet kommer, när de genomförs av medlemsstaterna, att bidra till att

- i. förebygga allvarliga olyckor och tillbud,
- ii. minska antalet tillbud,
- iii. och säkerställa en ändamålsenlig uppföljning av olyckor och tillbud för att lindra konsekvenserna av dessa.

I denna årsrapport, liksom i tidigare rapporter,

- i. redogörs för antal och typer av anläggningar i EU,
- ii. ges information om säkerhetstillbud vid dessa anläggningar,
- iii. bedöms säkerhetsprestandan för olje- och gasverksamheten till havs.

Rapporten täcker nu en period på sex år. Den utgör en dokumentation över säkerhetsprestandan för medlemsstaternas olje- och gasverksamhet till havs.

Denna rapport grundas på nationella årsrapporter och uppgifter som medlemsstaterna har lämnat i enlighet med direktivet om säkerhet till havs.

Det finns 171 olje- och gasanläggningar till havs belägna i Nordsjön och Atlanten, medan 164 anläggningar finns i Medelhavet, 8 i Svarta havet och 4 i Östersjön. Under 2021 inspekterade medlemsstaternas behöriga myndigheter säkerheten hos 248 anläggningar till havs i sina respektive jurisdiktioner. Länderna rapporterade inga allvarliga olyckor:

Antalet tillbud ökade från 16 stycken år 2020 till 26 stycken år 2021.

¹ EUT L 178, 28 juni 2013, s. 66.

2. RÄTTSLIG GRUND

I enlighet med artikel 25 i direktivet om säkerhet till havs ska kommissionen offentliggöra en årlig rapport om säkerhets- och miljökonsekvenser av olje- och gasverksamhet till havs. Denna rapport bygger på enskilda årsrapporter som medlemsstaterna är skyldiga att överlämna till kommissionen. I bilaga IX.3 till direktivet anges de uppgifter som årsrapporterna minst ska innehålla, enligt följande:

- a) Anläggningarnas antal, ålder och lokalisering.
- b) Antal och typ av inspektioner och utredningar som har genomförts, utöver eventuella verkställighetsåtgärder eller fällande domar.
- c) Tillbud som har inträffat.
- d) Alla större ändringar av regelverket för verksamhet till havs.
- e) Prestanda för olje- och gasverksamheten till havs.

Medlemsstaternas tidsfrist för att offentliggöra och lämna den information som krävs är senast den 1 juni året efter rapporteringsperioden (dvs. den 1 juni 2022 för år 2021).

Medlemsstaterna ska lämna informationen med hjälp av mallarna i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1112/2014 av den 13 oktober 2014². Med hjälp av mallarna kan

- i. verksamhetsutövare och ägare av olje- och gasanläggningar till havs utbyta information om indikatorer på allvarliga faror,
- ii. medlemsstaterna offentliggöra information om indikatorer på allvarliga faror.

I ett vägledningsdokument³ finns specifik information om genomförandeförordningen och förklaras hur rapporteringsmallarna ska användas.

3. METODER OCH MOTTAGEN INFORMATION

Medlemsstaterna ska lämna tydligt definierade uppgifter om säkerhetstillbud inom olje- och gassektorn till havs med hjälp av mallarna. Uppgifterna ska innehålla information om de olje- och gasanläggningar till havs som finns i EU, exempelvis antal, typ, lokalisering och ålder. Rapporterna från medlemsstaterna ska också innehålla information om i) antalet inspektioner till havs, utredningar och verkställighetsåtgärder som genomförts, ii) antalet tillbud per kategori, och iii) antalet personskador.

För denna årsrapport har kommissionen använt uppgifter från Bulgarien, Cypern, Danmark, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Kroatien, Nederländerna, Polen, Rumänien, Spanien och Tyskland. Övriga medlemsstater var inte verksamma inom olje- och gassektorn till havs eller lämnade inte in relevanta uppgifter.

² EUT L 302, 22 oktober 2014, s. 2.

³ https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf

Alla medlemsstater med olje- och gasverksamhet till havs uppgav att de hade lämnat alla nödvändiga uppgifter om alla anläggningar.

4. EU:S OLJE- OCH GASSEKTOR TILL HAVS

4.1 Anläggningar och produktion

Medlemsstaterna rapporterade 347 anläggningar i EU:s vatten under 2021 (se tabell 1):

- De flesta anläggningar till havs⁴ finns i Nordsjön och Atlanten.
- Omkring 43 % ligger i den nederländska delen av Nordsjön (Nederländernas exklusiva ekonomiska zon).
- I Medelhavet är Italien mest aktivt (med 40 % av alla anläggningar i EU:s vatten), följt av Kroatien.
- I Svarta havet har Rumänien en väletablerad olje- och gasindustri till havs. Bulgarien har fortsatt prospekteringen av kolväten till havs, men har bara en anläggning och producerar därför mycket lite olja och gas.
- I Östersjön är det bara Polen som har anläggningar till havs.

⁴ Mobila offshoreborrplattformar omfattas inte av de data som finns i avsnitt 4.1.

Tabell 1: Anläggningar den 1 januari 2021: Typ av anläggning per region och medlemsstat

Region	Land	Typ av anläggning(*)					Förändring jämfört med 2020
		FMI	NUI	FNP	FPI	Totalt (region/land)	
Östersjön		3	1	0	0	4	--
	Polen	3	1	0	0	4	--
Svarta havet		5	3	0	0	8	-1
	Bulgarien	0	1	0	0	1	--
	Rumänien	5	2	0	0	7	-1
Medelhavet		16	146	0	2	164	-1
	Kroatien	2	17	0	0	19	-1
	Grekland	1	1	0	0	2	--
	Italien	12	126	0	2	140	--
	Spanien	1	2	0	0	3	--
Nordsjön och Atlanten		55	115	1	0	171	-14
	Danmark	7	11	1	0	19	-11
	Tyskland	1	1	0	0	2	--
	Irland	2	0	0	0	2	--
	Nederländerna	45	103	0	0	148	-3
Totalt (typ av anläggning)		79	265	1	2	347	-16

(*) FMI: Fast bemannad anläggning, FNP: Fast icke producerande anläggning, FPI: Flytande produktionsanläggning, NUI: Normalt obemannad anläggning.

Mer än hälften av anläggningarna till havs togs i drift mellan 1980 och 2000; under 2021 togs inga nya fasta anläggningar i drift. Sedan 2010 har utvecklingen av nya produktionsanläggningar minskat märkbart i Nordsjön och Atlanten.

Ungefär 81 % av EU:s inhemska olja och gas (14 710 kiloton oljeekvivalenter) produceras i Nordsjön och Atlanten (se tabell 2). De största producenterna där är Nederländerna och Danmark. Italien och Kroatien är de största producenterna i Medelhavet. I Svarta havet är det bara Rumäniens produktion som är betydande.

Tabell 2: Olje- och gasproduktion till havs i EU i kiloton oljeekvivalenter (ktoe) 2021

Region	Land	ktoe	% av mängden totalt i EU	Förändring i procent jämfört med 2020
Östersjön		267	1,5 %	+7,2 %
	Polen	267	1,5 %	+7,2 %
Svarta havet		1 051	5,8 %	-10,9 %
	Bulgarien	14	0,1 %	-53,9 %
	Rumänien	1 037	5,7 %	-9,7 %
Medelhavet		2 159	11,9 %	-22,6 %
	Kroatien	185	1,0 %	-23,2 %
	Grekland	63	0,3 %	-35,1 %
	Italien	1902	10,5 %	-21,5 %
	Spanien	9	0,05 %	-70 %
Nordsjön och Atlanten		14 710	80,9 %	-6,4 %
	Danmark	4 561	25,1 %	-7,4 %
	Tyskland	854	4,7 %	-4 %
	Nederländerna	9 295	51,1 %	-5,4 %
Totalt		18 187	100 %	-8,8 %

Produktionen ökade något i Polen, men minskade i alla andra medlemsstater, särskilt i Bulgarien, Kroatien och Grekland. Jämfört med produktionen i medlemsstaterna 2020 minskade produktionen med 9 % (ca 1 754 kiloton oljeekvivalenter) 2021.

Av den totala produktionen i EU mätt i kiloton oljeekvivalenter (ktoe) var 70 % gas och endast 30 % olja. Med 3335 ktoe var Danmark den största oljeproducenten, följt av Tyskland (843 ktoe), Italien (430 ktoe) och Nederländerna (416 ktoe).

4.2 Inspektioner till havs, utredningar, verkställighetsåtgärder och regelverk

Under 2021 inspekterade medlemsstaternas behöriga myndigheter regelbundet anläggningarna till havs inom sina respektive jurisdiktioner (se tabell 3). Ju fler anläggningar ett land hade, desto fler inspektioner utfördes vanligtvis.

Jämfört med 2020 ökade antalet inspektioner, antalet arbetsdagar på anläggningarna för att utföra inspektioner och antalet inspekterade anläggningar. Framför allt tillbringade inspektörerna mycket mer tid på anläggningarna än under 2020.

Tabell 3: Antal inspektioner till havs per region och medlemsstat 2021

Region	Land	Inspektioner	Antal arbetsdagar på anläggningen (restid ej inräknad)	Antal anläggningar som inspekterats
Östersjön		2	12	5
	Polen	2	12	5
Svarta havet		11	54	7
	Bulgarien	0	0	0
	Rumänien	11	54	7
Medelhavet		279	420	179
	Kroatien	51	51	9
	Cypern	1	3	1
	Grekland	2	26	2
	Italien	222	339	164
	Spanien	3	1	3

Nordsjön och Atlanten		66	163	57
	Danmark	20	87	18
	Tyskland	2	4	1
	Irland	6	42	3
	Nederländerna	38	30	35
Totalt		358	649	248

Genom artikel 18 i direktivet om säkerhet till havs ges de nationella myndigheterna rättigheter och befogenheter avseende verksamheten vid anläggningar inom respektive jurisdiktion. Dessa befogenheter omfattar rätten att förbjuda verksamhet och begära åtgärder för att både säkerställa efterlevnad av principerna för riskhantering och säker verksamhet.

Under 2021 inledde Kroatien en utredning av en allvarlig olycka. Under 2020 genomförde Danmark och Kroatien en utredning vardera⁵.

Under 2021 vidtog inga medlemsstater någon verkställighetsåtgärd. Den enda verkställighetsåtgärden under 2020 vidtogs av Danmark.

5. TILLBUD OCH SÄKERHETSPRESTANDA

Verksamhetsutövare och ägare av anläggningar samt nationella myndigheter måste rapportera en händelse, dvs. en olycka eller en situation som medför allvarlig fara. En enskild händelse kan dock kategoriseras som ett eller flera tillbud. Till exempel måste två tillbudskategorier anmälas för samma händelse, om det a) skett ett oavsiktligt utsläpp av gas, som b) krävde evakuering av personal.

Medlemsstaterna rapporterade 26 händelser⁶ under 2021 jämfört med 15 under 2020:

- Danmark – 13 händelser men inga allvarliga olyckor (8 händelser under 2020, varav 1 allvarlig olycka).
- Nederländerna – 11 händelser men inga allvarliga olyckor (4 händelser under 2020).
- Kroatien – 2 händelser men inga allvarliga olyckor (3 händelser under 2019).

Allvarliga olyckor inbegriper tillbud som skulle kunna orsaka dödsfall eller allvarliga personskador (även om sådana inte förekommit).

⁵ Danmark utredde en allvarlig olycka och Kroatien genomförde en utredning på grundval av säkerhets- och miljöproblem.

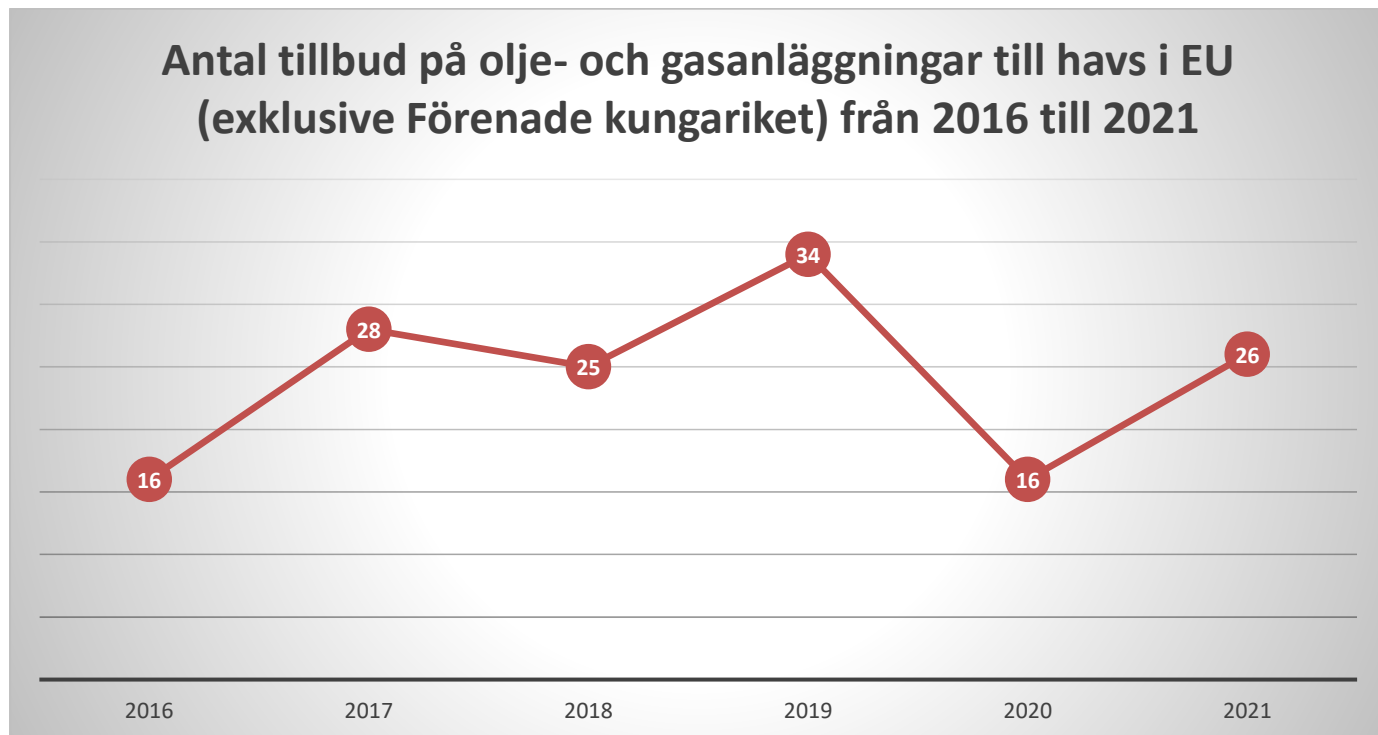
⁶ Rapporteringsskyldigheten omfattar inte vissa händelser (t.ex. sådana som inte rör verksamheten).

Av de tillbud som inträffade 2021 hörde 77 % till kategorin oavsiktliga utsläpp av gas och/eller olja, 11,5 % avsåg fel i avgörande säkerhets- och miljökomponenter och 11,5 % avsåg förlust av strukturell integritet. Positivt är att inga fartygskollisioner eller helikoptero olyckor rapporterades, och inget av tillbudena ledde till förlust av människoliv.

Tabell 4: Tillbud per kategori (enligt bilaga IX till direktivet om säkerhet till havs) under 2021

Kategori	Totalt	Andel inom kategorin	Andel av det totala antalet händelser
a) Oavsiktliga utsläpp – totalt	20	100 %	76,92 %
Bränder orsakade av olja/gas som antänts	1	5 %	3,85 %
Explosioner orsakade av olja/gas som antänts	0	0 %	0 %
Gas som inte antänts	6	30 %	23,08 %
Olja som inte antänts	10	50 %	38,46 %
Farligt ämne	3	15 %	11,54 %
b) Förlust av brunnar – totalt	3	100 %	11,54 %
Utblåsning	0	0 %	0 %
Utblåsning/aktivering av flödesdelare	3	100 %	11,54 %
Icke-fungerande brunnbarriärer	0	0 %	0 %
c) Fel i avgörande säkerhets- och miljökomponenter	3	100 %	11,54 %
d) Förlust av strukturell integritet – totalt	0	0 %	0 %
Förlust av strukturell integritet	0	0 %	0 %
Förlust av stabilitet/flytkraft	0	0 %	0 %
Förlust av positionering	0	0 %	0 %
e) Fartygskollisioner	0		
f) Helikopterolyckor	0		
g) Olyckor med dödlig utgång^(*)	0		
h) Svårt skadade (fem eller fler personer) i samma olycka	0		
i) Evakuering av personal	0		
j) Olyckor med miljökonsekvenser	0		
Totalt	26		100 %
<i>(*) Endast i samband med en allvarlig olycka.</i>			

I EU ökade det totala antalet tillbud från 16 under 2020 (exklusive Förenade kungariket) till 26 under 2021. Detta motsvarar i stort nivån för 2018.

Ökningen har till stor del berott på ett ökat antal oavsiktliga utsläpp av både olja och gas. Tillbud rörande förlust av brunnar ökade från noll till tre mellan 2020 och 2021. På den positiva sidan noteras att inga tillbud klassificerades som allvarliga olyckor 2021, jämfört med två stycken 2020.

6. SLUTSATSER

År 2021 fanns det 347 olje- och gasanläggningar till havs i EU. Den totala olje- och gasproduktionen minskade, från 19 941 kiloton oljeekvivalenter 2020 till 18 187 kiloton oljeekvivalenter 2021. Danmark och Nederländerna stod för 76 % av EU:s totala olje- och gasproduktion till havs.

Kommissionen har bedömt säkerheten i EU:s olje- och gasverksamhet till havs baserat på de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat i enlighet med bestämmelserna i genomförandeförordningen om rapportering. Precisionen i kommissionens bedömning beror därför på om dessa uppgifter är korrekta.

Under 2021 fortsatte de nationella myndigheterna sina ansträngningar för att säkerställa en hög säkerhetsnivå vid olje- och gasverksamheten till havs genom att inspektera 248 anläggningar (jämfört med 141 under 2020). Inget land rapporterade någon verkställighetsåtgärd.

Det inträffade inga allvarliga olyckor under 2021, jämfört med två under 2020. Det totala antalet tillbud (enligt kategoriseringen i tabell 4) ökade från 16 under 2020 till 26 under 2021, främst till följd av en ökning av antalet tillbud i Nederländerna (från 4 till 11). Medlemsstaterna rapporterade 22 personskador och 4 allvarliga personskador.

Sammanfattningsvis har medlemsstaternas myndigheters arbete, tack vare de obligatoriska inspektionerna och de avhjälpande åtgärder som vidtagits i enlighet med direktivet om säkerhet till havs, återigen lett till säkrare olje- och gasverksamhet till havs.

För att upprätthålla denna höga säkerhetsnivå fortsätter kommissionen sitt nära samarbete med Europeiska unionens grupp av myndigheter för olje- och gasverksamhet till havs (EUOAG). Europeiska unionens grupp av myndigheter för olje- och gasverksamhet till havs lyfter fram betydelsen av att alltid tillämpa bästa praxis för en säker verksamhet och bistår de nationella myndigheter som är företrädare i gruppen.